

51

ESPI GROS

BUTLLETÍ INFORMATIU n.º 13 any: II LLORET DE V.A.

dipòsit legal P.M. 623-79 II època desembre 1980

EDITORIAL

Amb aquest número de la revista que teniu en les vostres mans, començam un altre any (el segon ja) en el nostre peregrinar.

El camí recorregut fins ara ha estat difícil i les dificultats trobades moltes, però malgrat això hem pogut dur entre tots endavant un projecte que ni els més optimistes podíem somniar.

Però no cal esser triomfalistes, si cada un dels lloritans no segueix participant en la marxa del butlletí (ja sigui escrivent, repartint-lo o simplement llegint-lo) arribarà un moment en que no podrem surtir a llum, la qual cosa no desitjam.

Es per això, que ara volem que es faci realitat el que ja deiem en el ja llunyà número 0: "dins aquesta revista s'unificaran els esforços i les opinions de totes les organitzacions del poble" i de tots els lloritans.

Ara més que mai,

¡Llorità! Expressa la teva opinió.

"ES PI GROS" desitja a tots els lloritans un Bon Nadal i un molt Feliç Any Nou.

!!! Molts d'anys!!!

SUMARI

NOTICIARI LOCAL	3
U.D. Lloret	
Ajuntament	
Cambra Agrària	4
Parròquia	
Els homes de la U.D. Lloret, per Llorenç Coll	6
Llibres, per C.B.B.	7
COL.LABORACIONS	8
Orientació psico-sociològica de la religió, per Felip Munar ...	8
Pare, perdona'ns perquè no sabem el que feim, per F. Munar	8
Racó per a la poesia	9
Mateu-80	10
Com atravesà l'Atlàntic En Ge- roni Brines	11
Comunitat d'Amnistia Internacio- nal	12
El gall torna cantar	13
Entrevista: El Sr. Bisbe	14
Pàgina d'humor, per Mateu Fiol.	15

BUTLLETÍ INFORMATIU

C/ La Fuente, 2

Nº 13 DESEMBRE 1980

Director: Pau Bibiloni Jaume

COL.LABORADORS: Joan Jaume Ramis. Joan
Jaume Beltrán. Mateu Fiol
Miquel Mulet, Antoni Nisll
Tomeu Picornell, Andreu
Ramis. Felip Munar. Llo-
renç Vallcaneras. Llorenç
Coll. Miquel Coll. Sebas-
tià Amengual, Joana Bibi-
loni, C.B.B. R.M. Mn. Llo-
renç Vanrell.

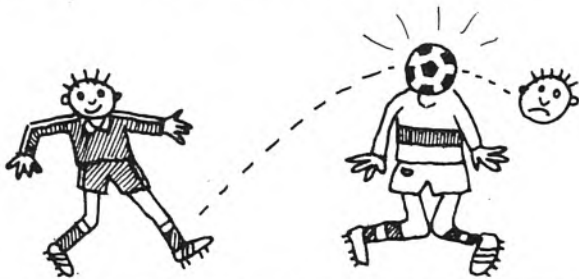

NOTICIARI LOCAL

U.D. LLORET

Segueix la bona marxa el Lloret, malgrat els darrers partits no s'hagi jugat molt bé. Dins el seu camp fa gols i bon joc, però a fora poble ja no és el mateix, li falta velocitat i anticipació, i sobre tot s'hauria de millorar el contra-atac. A l'actualitat el Lloret està en el tercer lloc de la classificació, darrera el San Jaime i el At. Badia Llevant. Esperam que en els propers partits es millori el joc i que els resultats satisfacin als aficionats. Així mateix pensam que el Lloret té moltes possibilitats de quedar entre els primers i, perque no, de pujar a Segona Regional per primera vegada en l'història; el camí ja està començat només falta acabar-lo. A seguir com ara i !Endavant Lloret!

2-XI-80. U.E. LLORET,2; C.E. VALLDEMOSSA;0

Lloret: Gili, Moreno, Coll I, Font, Munar, Fontirroig, Coll II, Antich, Oliver, Truyols, Jeroni, (Regis).

Gols: Jeroni, Font

9-XI-80. U.E. ALTURA,1; U.E. LLORET, 1.

Lloret: Gili, Moreno, Coll I, Font, Munar, Fontirroig, Coll II, Antich, Oliver, Truyols, Jeroni, (Beltran).

Gol: Oliver.

16-XI-80. U.E. LLORET,2; B. FELANITX, 0.

Lloret: Munar II, Moreno, Coll I, Font, Munar I, Fontirroig, Coll II, Antich, Oliver, Truyols, Jeroni, (Gori, Vanrell).

Gols: Antich, Gori.

23-XI-80. C.D. CAFETÍN, 4; U.E. LLORET;1.

Lloret: Fiol, Moreno, Coll I, Font, Munar, Fontirroig, Coll II, Antich, Oliver, Truyols, Gori, (Amengual, Vanrell).

Gol: Antich.

Ajuntament

El passat dia 7 de Novembre es va celebrar el Ple Ordinari de la Corporació, corresponent a l'esmentat mes.

L'ordre del dia fou el següent:

- 1.- Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.
- 2.- Comunicacions oficials.
- 3.- Assumpte de l'aigua de les escoles.

- 4.- Examen i aprovació de les comptes de caudals.
- 5.- Proposta de despeses.
- 6.- Habilitacions i suplements de crèdit.
- 7.- Llicències d'obres particulars.
- 8.- Sol.licitar a Gessa, subvenció per al sosteniment econòmic del fluid de l'enllumenat públic.
- 9.- Precs i preguntes.

Cambra Agrària

SUBVENCIÓ GASÓLEO B.

A favor de los propietarios de tractores y correspondiente al primer semestre de 1.980, por subvención del Gasoleo B, para agricultores, hemos recibido transferencia de 234.469'-Pts correspondientes a los tractorista de esta localidad.

Los beneficiarios (propietarios de tractores) pueden pasar por las oficinas de esta Cámara para firmar la Relación-Nómina de la subvención.

MÁQUINA PULVERIZADORA

Esta Cámara tiene ya montada la Máquina pulverizadora para el tratamiento de cereales y árboles.

Esta máquina ha sido comprada con una subvención del 50 %, de la Consejería de Agricultura, cuyo valor total es de 109.450'- pts.

Tode agricultor de esta localidad, que desee hacer uso de la citada máquina para el tratamiento de sus cultivos o frutales, puede solicitarla a esta Cámara.

La máquina tiene que ir arrastrada por un tractor.

En fechas próximas, un agente del Servicio de Extensión Agraria, dará unas charlas sobre prevención en el uso de productos herbicidas e insecticidas; productos todos ellos tóxicos, por lo cual se necesita la debida información, ya que de no usar de las prevenciones necesarias, corre un peligro la persona que emplea estos productos, como también las plantas tratadas.

El Pleno de esta Cámara, acordó ofrecerla al Ayuntamiento para el tratado de las malas hierbas de los caminos vecinales de este término, ya que de ello se beneficiarán los mismos agricultores.

Parròquia

LES OBRES DE LA PARRÒQUIA: Donatius

- 4ª relació: 40.000 pts.
- 3ª relació: 48.400 "
- 2ª relació: 66.100 "
- 1ª relació: 514.000 "

Total 668.500 pts.

BATIAMENT

Dia 9 de Novembre:

Joan Rafel Jordà Ribas
fill de Martí i Bàrbara
Va néixer dia 3 de Juliol

Dia 23 de Novembre:

Damià Tejedor Llabrés
Carles Tejedor Llabrés
fills de Vicente i Catalina
Varen néixer dia 31 de Juliol

ENHORABONA!!!

MATRIMONI

Dia 15 de Novembre:

Vicens Borel Mas i
Bel Ramis Gelabert

FELICITATS!!!

DEFUNCIONS:

Dia 22 d'Octubre:

+ Jaume Coll Ferrer

Dia 11 de Novembre:

+ Maria Jaume Gelabert

Dia 14 de Novembre:

+ Rafela Nicolau Balaguer

Dia 17 de Novembre:

+ Joan Campins Amengual

DESCANSIN EN PAU

JUAN PABLO II y nuestro tiempo

Es el título de l'obra que en forma de fascicles sortirà cada setmana, fins a 60.

La finalitat d'aquesta obra és donar a conèixer la personalitat del Papa com a preparació a la seva vinguda a España l'any 1981.

Als qui els interressi, la poden comprar a n'els "kioscos" o llibrerries o fer la subscripció a la Rectoria.

L'ADVENT

Es el temps de preparació per la vinguda de Jesús. Esperant la seva vinguda definitiva a n'el final del temps, recordam la seva primera vinguda per Nadal.

Comença el 30 de Novembre i acaba amb les Maitines.

Parròquia

Esteim dins el temps de sembrar. Com a bons pagesos heu remogut la terra, l'heu netejada i heu posat la llavor que vos donarà el fruit...

Terra i llavor
Matèria i vida
Cos i ànima
Pecat i gràcia
Home i Déu

Què seria de la terra si no hi sembràssim la llavor? Semblaria a un cos despuat dins l'ossera.

Què seria del pecat sense gràcia? Semblaria a la matèria condemnada a no tenir vida.

És per això que l'home o està amb Déu o semblarà a:

Terra sense llavor
Matèria sense vida
Cos sense ànima
Pecat sense gràcia

La Parròquia a n'aquest temps de sembrar vos ofereix uns dies de reflexió de la Paraula de Déu, de la seva Vida, de la seva Obra, perquè dins cada llorità pugui créixer la llavor divina, l'home divinitzat.

JORNADES DE REFLEXIÓ ESPIRITUAL COM A PREPARACIÓ PER LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DE LORETO I NADAL

Dissabte, 6: A les 17'30: Exposició del Santíssim, començant el Triduo de Quaranta Hores dedicat a La Inmaculada.

A les 19: Rosari i Novena a la Inmaculada. Missa.

A les 21: Audiovisual: ¿Què feim els cristians?

Diumenge, 7: A les 11'45: Predicació per tots els nins.

A les 17'30: Exposició del Santíssim.

A les 19: Rosari i Novena a la Inmaculada.

A les 19'30: Missa i sermó.

Dilluns, 8: FESTA DE LA INMACULADA

A les 11: Missa jove i sermó.

A les 17'30: Exposició del Santíssim.

A les 19: Rosari i Novena a la Inmaculada.

A les 19'30: Sermó i final de Quaranta Hores.

A les 20: Missa.

Dimarts, 9: A les 20: Predicació Penitencial.
Confessions.

Dimecres, 10: FESTA DE LA MARE DE DÉU DE LORETO.

A les 8: Cant de Laudes i Eucaristia.

A les 19'30: Rosari cantat pels carrers del poble.

Missa solemne amb sermó.

+ Els actes subretxats seran dirigits pel P. Agustí Martí, M.SS.CC.

LLORITA! HONRA A LA VERGE MARIA DE LORETO, LA TEVA PATRONA
SEMBRA A DÉU DINS LA TEVA VIDA

Any 1980

AVUI...

pep truyols

Començam amb aquest article una sèrie d'entrevistes amb els jugadors, tècnics i directius que componen la U.E. Lloret. Ells ens aniran contant les coses i notícies més interessants que es vagin succeint a diari i cada mes intenterem oferir-los una entrevista que esperam sigui del vostre gust. El fi d'aquest espai no és altre que conèixer més d'aprop els personatges que enrevolten l'única entitat esportiva del poble: la U.E. LLORET.

Avui iniciam aquesta tasca que ens hem proposat, amb l'entrevista que vàrem mantenir amb en Josep Truyols Campins, davanter centre de la U.E. Lloret, nascut a Inca ara fa 22 anys.

En primer lloc ell mateix ens conta el seu, ja llarg, historial esportiu.

-PEP.- Vaig començar en el Joventut Sallista d'Inca amb els infantils durant 2 anys, després em fitxà el Constància juvenil per 3 anys, des d'on vaig passar altra vegada al Joventut Sallista, però de 2ª Regional, i finalment he fitxat per la U.E. Lloret. També cal dir que a l'actualitat soc l'entrenador del Joventut Sallista alevin d'Inca.

-R.- ¿Per què elegires Lloret per jugar a futbol?

PEP.- Perquè mitjançant en Joan Antich i els altres jugadors del Sallista xerràvem de jugar en el pitjor equip de l'illa quan les coses no ens sortien bé, i de pura casualitat hem fet realitat aquest somni, venquent a jugar en aquest poble.

-R.- Defineix la teva forma de jugar.

-PEP.- Trob que soc un jugador que joc per l'equip, tècnicament soc regular, encara que físicament crec estar bé; tenc més voluntat i il·lusió que classe.

-R.- ¿A quina zona del camp te trobes millor quan juges?

-PEP.- A la d'extrem dret, mai no havia jugat de davanter centre.

-R.- ¿Quines són les teves il·lusions i aspiracions com a esportista?

-PEP.- Treure'm el carnet d'entrenador enguany i acabar la meua vida esportiva en el J. Sallista després d'haver triomfat en el Lloret.

-R.- ¿Què li falta i lisobra al Lloret?

-PEP.- Per les aspiracions de l'equip crec que no li falta res per quedar ben classificat i li sobren ganes i sacrifici a l'afició, a la qual consider la millor de Mallorca.

-R.- ¿Amb quins jugadors t'entencs millor a l'hora de jugar?

-PEP.- Amb en Jeroni Colom i en Joan Antich.

-R.- ¿Quines qualitats destacades d'en Pep, l'entrenador?

-PEP.- Físicament molt bó, tècnicament li falta experiència.

-R.- ¿Quins equips de 3ª Regional consideres els més forts?

-PEP.- San Jaime, At. Badia Llevant i Lloret.

-R.- Creus que la directiva compleix amb la seva obligació?

-PEP.- Amb el poc que la conec, consider que amb jo i els altres inquers es porta bé, i amb els altres jugadors no ho sé, encara que a simple vista pareix que també compleixen amb la seva tasca.

-R.- ¿Quin creus que ha estat el teu millor partit fins ara?

-PEP.- Contra el Búger pel joc i contra el Sencelles pels gols (2).

-R.- ¿Pep, te sacrificues pel futbol?

-PEP.- Crec que el suficient, sí.

-R.- ¿Quin és el teu promig de gols per temporada?

-PEP.- Normalment de 8 a 10.

-R.- Defineix el joc del Lloret.

-PEP.- És un equip per jugar dins el seu camp, ja que a fora li falta contra-atac, i consider que té la millor mitja de 3ª Regional.

-R.- ¿Creus que es noten les baixes, d'en Sebastià Amengual i de n'Andreu Fiol?.

-PEP.- Sí, i les dues, encara que trob que els que jugen ho fan el millor possible.

-R.- ¿Creus que la bona marxa del Lloret és deguda a la incorporació teva i a la dels altres dos inquerers?.

-PEP.- No, i amb això tenc que dir que la bona campanya no és deguda a la nostra incorporació sinó que es deu a una gran labor d'equip i entrenador, conjuntament.

-R.- ¿Fumes?.

-PEP.- Poc.

-R.- ¿Beus?.

-PEP.- No

-R.- Vetles molt?.

-PEP.- No.

I fins aquí la conversa mantinguda amb en Josep Truyols Campins, jugador del Lloret, al qual li desitjam sort a l'hora de fer els gols i que es trobi a gust entre nosaltres que som amics seus.

SALVA, Mre Antònia. Antologia poètica.

Mre Antònia Salvà i Ripoll va nèixer a Lluçmajor l'any 1869, i, és en aquest poble on va residir molts d'anys de la seva vida i on es pot cercar, també, l'arrel de la seva inspiració.

Antologia poètica és un recull de poemes que van donant forma als costums, als modus de vida, als sentiments, als més insignificants detalls de la vida del poble, tot plé de dolçor, sinceritat i riquesa d'estil, tot amb paraules clares i populars, matisant cada vivència amb tonades tradicionals. La poetisa, deixada dur pel seu esperit espontani i sensible, va fent seva, amb versos profunds i a la vegada senzills, l'experiència d'una vida arrelada a la naturalesa, a la llengua i al poble.

Malgrat els seus poemes són escrits a principis de segle, avui, encara, pels enamorats del poble i del camp, són poemes d'extremada actualitat.

Vet aquí:

CASA PAGESA

Volguda casa pagesa,
plaent com una escamesa,
oberta com una mà,
com una mà sempre estesa
que convida a reposar

Com l'herba de fora vila,
ets l'amor del soleiet.
Tens una jove pubila
i una padrina qui fila
i aigua qui opaga la set.

Ta xalesta emparalada
ocull tothom, amatent;
tens per tots bona arribada,
i una cadira cordada
on passar-se el cansament.

Tens davant una perera
rica d'esplets exquisits,
i al costat una figuera
que revolten per Sant Pere
els infants enllepolits.

Tens estormies de figues,
tens pa damunt el raol,
tens oronelles amigues,
i ets rossa com les espigues
granades al bes del sol.

I com a joia heretada
del bons temps de l'avior,
una estrella mostrejada
ta paret blanca forada
i a ta llar dono claror.

Benhaja ta senzillesa
i aquest noble confiar
que em té l'ànima compresa,
volguda casa pagesa,
oberta com una mà!

COL-LABORACIONS

Orientació psico-sociològica de la religió

FELIP MUNAR MUNAR

"Legitimació", del sentit de l'existència; els símbols.

El punt de partida és la necessitat que l'home experimenta de veure "legitimada" la seva conducta, de saber que tot això que fa és per qualque cosa. Són molts els sacrificis que la convivència social li imposa i no pot exposar-se a que res tingui raó de ser, que no valgui la pena. Com ser intel·ligent que és li intriguen moltes preguntes damunt el passat i el futur.

Ped podem no dir religió en això que l'home necessita per veure coberta l'anterior funció. Es pot complir igualment per una visió global del món i de la vida. El que l'home necessita més profundament és donar un sentit a la seva vida. ¿Aon anam? ¿Per què tot això? ¿De cap a on hem d'orientar les accions? Ens demanam pel destí, i com expressió extrema d'aquesta concepció és el fatalisme.

Deia en Luckman a "La religió invisible": "els univers simbòlics són sistemes de significació socialment objectivats que es refereixen, per una part, al món de la vida quotidiana, i per l'altra, senyalen un món que s'experimenta com a transcendent d'aquesta vida". Cada univers simbòlic reflexe la societat on

surgeix, els seus valors i creències. Aquest univers no és igual a tots els casos, perquè dins una mateixa societat coexisteixen distintes ideologies. Hi ha un univers simbòlic religiós, estètics, ..., i també religiosos. Però la societat ja no transmetrà model social religiós, sinó que, per una part existiran molts de models religiosos dins pluralisme creixent de la vida moderna, i altra part, l'home anirà a refugiarse dins decisió personal, punt aquest en el que es veu un índex de major religiositat dins el futur.

Cada home haurà de traure pacientement la seva pròpia visió del món fixant-se amb els elements que ofereix l'abundant mercat social. Si aquesta visió del món és capaç de donar sentit a la vida de forma coherent i oberta sense excloure, però al mateix temps sense precisar, una certa obertura a la transcendència ¿no podem xerrar ja de una "religió implícita"? Altres aniran més entora i practicaran la "religió explícita". El problema està en com valorar des del punt de vista religiós al tipus d'home més comú que acabam de caracteritzar. En Luckman no vacil·la en donar-li una valoració religiosa positiva: "Es tracta d'una forma radicalment subjectiva de "religiositat", que es caracteritza per un cosmos sagrat poc coherent, no obligatori, i amb un baix nivell de "transcendència" en comparació a les formes tradicionals".

"PARE, PERDONA'NS PERQUE NO SABEM EL QUE FEIM"

FELIP MUNAR I MUNAR

Encara que ningú creu en un món feliç, tots demanen als polítics en les seues campanyes electorals, el millor dels mons possibles i aquests ho fan, encara sabent que no ho podran complir. La democràcia obliga així a l'home públic a convertir-se en un pallaso mentider que fingeix eternament.

La vida colectiva d'un poble és qualque cosa més que unes votacions periòdiques i eleccions a uns parlaments fantasmes formats, no per persones, sinó per aliances i blocs. La lluita d'un poble és qualque cosa més que unes campanyes electorals cada quatre anys o vagues per aconseguir un augment de sou. Un poble que es consideri com a tal, que sia conscient d'això

té una dinàmica, una marxa, que el fan batejar al marge inclús de la política.

No fa falta discutir molt per arribar a la conclusió de què la persona ideal de la societat moderna és aquella honrada i treballadora, de poques inquietuts, fàcilment manipulable i conformista i que els seus ideals no passin de la situació estable, la bona taula, i el relatiu progrés econòmic. El revolucionari com el místic, l'agitador com el somniador, l'artista com el transcendent, no tenen lloc en el món moder i queden sempre arrinconats a la marginació.

Però la gran conquesta de l'home modern ha estat un aparat que pensa per tots, estalviant

l'esforç de pensar per sí mateixos. I aquest aparell l'ha posat dins totes les cases a un lloc d'honor, l'espai preferent del saló, i tots seguts al seu voltant. Fa segles, el millor mètode per mantenir els ànims callats eren les cadenes. I encara hi havia sublevacions. Avui la ciència ha progressat molt: les ondes televisives han teixit unes cadenes invisibles que fan del supòsit home lliure de la nostra civilització, un esclau més sotmés -i més mans- que el de l'antigüedat.

És que la societat demana és la nostra riarella mentre ens xuclen i, a més, cada quatre anys es reafirma aquesta absurda situació -per mantenir la seua llegitimitat- posant una papeleta dins una capsula, que és com un "Sí, vull" incondicional al sistema.

I veim com la vida moderna no és més que una alienació constant: l'home sent pànic a pensar, perquè sap que el no-res està inclús dins ell. Per això s'ofega desesperadament, per això treballa i consumeix, i produeix i gasta, i no pensa en res més per no trobar-se tot sol, davant aquest no-res que és ell mateix. Evidentment no són homes lliures que la societat necessita, més bé esclaus.

Esclaus d'una màquina, descriure, esclaus d'un torn, esclaus d'un billet de banc... tots fermats al motiu de la seva tortura fins al fi dels seus dies.

L'única manera de seguir és sí, lluny de sentir el cor ple de felicitat, està inundat pel pesar i la malenconia, es viu almenys amb intensitat, amb profunditat aquesta tristesa. ...que es pugui dir que no vares ésser feliç... però no que a més perdes estúpida-ment el temps.

COL.LABOREN EN AQUESTA EDICIÓ

Foto-Cinema SET-ART. C/ Major, 14 Sineu
 LA PRIMAVERA. Tenda de Robes
 Pienso SAN ISIDRO
 Pienso HENS. Distribuïdor: Miquel Coll
 FARMACIA. Ldo. Gaspar Llopis
 TOCINERIA Andrés Pol
 TALLER MECANICO Rafael Gelabert Ferriol
 C/ Zornoza, 9 Sineu
 Tlf. 52 00 44

BANCO DE BILBAO
 BANCA MARCH
 Bar CA NA PERICA
 Bar CA'N PUXET
 Bar ES POU
 S'ESTANC
 MERCERIA JESÓS

Es Forn de SA PLAÇA
 Es Forn NOU
 Comestibles JAUME
 Comestibles CATALINA MUNAR
 Comestibles CA'N DAVIU
 Comestibles FERRER

Racó per a la poesia

Estiment-la, intent fer un poema...

No deixis escapar les il·lusions
 que el temps crema poc a poc...
 somia, somia sempre desperta
 i amb els ulls fets claror
 i ten i'esperança que mai arriba l'auba
 que sempre, sola, arriba la foscor...
 Camina mirant la vida,
 amb la rialla innocent
 amb les mans obertes
 jugant i rient a cada instant
 que l'ombrada, sempre, anirà esborrant...
 Deixa la teva dolça mirada
 dibuixant mil perfils confusos
 que dins l'ànima de nina
 són castells amb colors de vida
 deixa, petita, que la pena, sola, crida...

C.B.B.

Passiva mirada trista...

Jo caminava per damunt l'aigua
 i tu miraves;
 corria per dins el bosc,
 ombres i tremolor de fulles,
 i tu miraves;
 volava amb els pensaments
 lluny de mi,
 allà junt amb els núvols,
 i tu miraves.
 Sóc aquí, vull caminar,
 vull corre, vull volar.
 Quiet. No puc.
 Aquí els llassos em taparan.
 Veig un núvol humà,
 mans i ungles alçades.
 Immòvil; vull fugir d'aquí, de mí;
 el puny estrny el cor
 el fuet els pensaments.
 I tu mires
 com fuig aquest esclau teu,
 fora sang -com es de criminal-
 però destruït
 ... i encara tu segueixes mirant.

F.M.

-MATEU-

Com atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines? X

Habían transcurrido unos 16 meses de vida en "Venezuela" y aún no me habían dado ninguna entidad, cuando un día, a través de mi paisano, me enteré, que tenían que solicitar a la Seguridad de Caracas la residencia, así lo hice y la contesta fue que recogiera todos mis documentos y fuera a Caracas. Esto para mí fue como una puñalada, a pesar de que llevaba todos los certificados con la firma de las autoridades más destacadas. Lo preparé todo y para hacer las cosas con más rapidez, pensé irme en avión. Llegó el día de partir y tenía el presentimiento de que el viaje sería largo, y así fue, cogí el avión hasta la Guaira y de allí un taxi hacia Caracas. En la pensión dejé mi ropa y me fuí con taxi hasta la Seguridad, una vez allí no me dieron ningún tipo de explicación, hablé con el Jefe, llamado Rodríguez, fue aburrido ya que no era más que un antipático, chulo y canalla. ¿De modo que usted es capitán de barco? -me preguntó-, la carcajada fue mi contesta, le dije también que la graduación había sido muy rápida. Esto le molestó, y ordenó mi detención, pasé la noche en una especie de calabozo preventivo. Al día siguiente fuí a declarar, les conté desde la salida de España hasta el presente. El asunto parecía estar zanjado, ya que se había dado la orden de que se me concediera la ficha de residencia; sin embargo viene otra vez el Sr. Rodríguez y da la orden de detención contra mi persona. Al cabo de una hora de estar cerrado me sacaron de nuevo y me trasladaron a la cárcel Modelo, -

donde pasé un mes obstinado por completo al ver la gran injusticia que se me había cometido. Desde allí enseguida mandé carta y telegrama, lo cual comprobé que a la puerta se habían manado el dinero; yo allí sin comunicación con los señores, hasta que conseguí con uno que salía en libertad pasar una carta que llegó a las manos de los señores. Con esa me contestaron que no me apurase, que enseguida venía la señora para Caracas llevándome dinero y ver mis asuntos, pero la cosa fue tan precipitada que de la noche a la mañana vino una lista conteniendo mi nombre, orden de repatriación y así fue que nos llamaron a unos 15 ó 20 y nos trasladaron para la "Guaira", donde estuvimos dos días esperando el barco. A pesar de estar un mes en la cárcel, a cada cosa lo suyo, a pesar de ser cárcel se puede decir que era un hotel, por la abundancia de comida y dos veces café y buen desayuno, lo único malo de aguantar es que nos tocaba a nosotros sin pertenecernos barrer y limpiar todos los pabellones, cosa injusta para un extranjero, pero a pesar de todo, buen trato y buenas camas, mucho aseo. Había bastante comodidad, porque hasta radio teníamos; eso es la CÁRCEL MODELO. Hay también campo para jugar a la pelota. No fue lo mismo en los dos días en el rastrillo de la Guaira, aquello sí que era una completa porquería, nos metieron con borrachos y maleantes; fueron más largos esos dos días que dos semanas en la Modelo; dormíamos en el suelo con olor a orina insoportable, a causa de que los W.C. estaban dentro del mismo. Aquello no era saludable ni para animales. No obstante eramos personas aseadas.

(CONTINUARÀ)

-comunicat

amnesty international news release

International Secretariat, 10 Southampton Street, London WC2E 7HF, England
Telephone: 01-836 7788 Telegrams: Amnesty London Telex: 28502

RECOMANACIONS D'AMNISTIA INTERNACIONAL AL GOVERN ESPANYOL

PER PREVENIR TORTURES A DETENGUTS POLÍTICS.

Amnistia Internacional anuncia que ha entregat tota una sèrie de detallades recomanacions al govern d'Espanya, amb la finalitat de prevenir la tortura dels detenguts polítics.

Les recomanacions es basen en les conclusions d'una missió d'Amnistia Internacional a Espanya. Es mantengueren entrevistes amb detenguts que havien estat baix la custòdia de la policia en virtut de la legislació de seguretat promulgada l'any 1978 i 1979. La missió d'Amnistia Internacional arribà a la conclusió que els detenguts havien estat sotmesos a formes de maltracte físic i psicològic equivalents a la tortura.

D'acord amb la norma que s'estableix en casos com aquest, l'organització internacional de defensa dels Drets Humans entregà l'informe final al govern espanyol el mes de setembre, a fi que aquest el comentàs. L'informe complet serà publicat a finals d'any.

Les recomanacions d'Amnistia Internacional al govern espanyol subratllen la necessitat d'ajustar els procediments jurídics i administratius a les garanties de Drets Humans contemplades a la Constitució espanyola de l'any 1978. Això requeriria la rescissió dels poders atorgats a la policia l'any 1978, quan se li permet detenir persones per un espai de temps superior a les 72 hores abans de posar-les en llibertat o a disposició d'un jutge.

Amnistia Internacional també recomanà que s'hauria de restablir el dret de tot detengut a comptar amb l'assistència d'un advocat durant el temps del seu interrogatori, així com també la ratificació d'un procediment de "habeas corpus". Ambdues mesures són contemplades a la Constitució espanyola, però en l'actualitat no s'apliquen.

S'urgeix el govern espanyol que intensifiqui la supervisió judicial dels interrogatoris; que asseguri que els fiscals intervenguin activament - és prerrogativa seva - a fi de protegir els drets dels detenguts; i que estableixi un sistema de revisió mèdica dels detenguts, immediatament després de la seva detenció i també abans de ser traslladats a una altra presó o de posar-los en llibertat.

La missió d'Amnistia Internacional a Espanya visità tres ciutats el mes d'octubre de l'any 1979. Dos metges integrants de la mateixa feren entrevistes a 14 ex-detenguts. Tots ells manifestaren que havien estat maltractats mentre s'havien trobat incomunicats, custodiats per la policia en períodes de dos a deu dies. Els metges arribaren a la conclusió que l'evidència mèdica era coherent amb el tracte que els ex-detenguts manifesten haver rebut.

Amnistia Internacional opina que l'augment del número de denúncies de mal tracte i tortura formulades per detenguts des de finals de l'any 1978 es deu a l'escassa supervisió judicial dels interrogatoris i al perllongat període de detenció, privada de comunicació, que estipula la Llei 56/1978 i el Reial Decret Llei 3/1979. Aquesta legislació autoritza a la policia a mantenir incomunicat un detengut fins a 10 dies, amb la sola sospita d'haver comés un acte que pugui ésser classificat com terrorista, de ser integrant d'un grup o banda armada o d'haver defensat públicament la conducta o activitats de tot membre d'un grup armat i dels qui associen a tals persones.

Amnistia Internacional vol fer notar que a partir de 1975 es produïren a Espanya uns canvis importants que afectaren la situació dels Drets Humans. entre ells se destaca la Constitució de 1978, l'abolició de la pena de mort, el nou article 284 bis del Codi Penal contra la tortura i la ratificació del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de l'ONU.

Aquest programa de reformes s'ha realitzat en contra d'un rerafons de lluita intensa i molt sovint signant entre les forces extremistes de l'esquerra i la dreta, els grups nacionalistes de diverses regions i les forces de l'Orde Públic i de l'Exèrcit.

Amnistia Internacional assenyala que les seves recomanacions per una eficaç protecció dels Drets Humans estan totalment d'acord amb les garanties constitucionals que existeixen a Espanya i amb els compromisos contraets per aquest país segons el dret internacional.

Ciutat de Mallorca, 20/11/80

Des d'aquí hem d'agrair i donar la "en hora bona" a l'Ajuntament per dos fets sobre els que s'han definit i que considerem tenen una importància decisiva dins el procés de reconstrucció nacional. Ens referim a l'adopció de l'acord de posar a la Casa de la Vila la senyera de les quatre barres, símbol irrefutable de LA NACIÓ DELS PATSOS CATALANS, a la que, volguem o no, pertanyem pels designis de la història, la cultura, la llengua, el territori, la psicologia col·lectiva i la voluntat de guair d'un Estat propi.

Per altra part, també, la decisió presa per l'Ajuntament de canviar la nomenclatura dels carrers i places seguint les directrius de la ideologia nacionalista mereix el nostre elogio.

Això, sense dubta, són dos símbols que demostren el canvi operat dins l'Ajuntament però, l'arbre no ens ha de tapar el bosc i hem de tenir en compte que mirant des d'una perspectiva realista queda encara molt de camí per fer. La Lluita Nacional no pot reduir-se a dos simples símbols externs sinó que s'ha d'anar fent cada dia amb les decisions preses i amb l'actuació quotidiana del Consistori.

Per això:

-No podem acceptar que encara permaneixin en els cantons les plaques amb els noms dels carrers del temps de la dictadura.

-No podem acceptar que sobre el portal de la Casa de la Vila hi hagi un rètol que digui: "Casa Consistorial"

-No podem acceptar tampoc que sobre el portal de l'escola n'hi hagi un altre que digui "Escuela Nacional de Niños" quan precisament i per desgràcia ni és escola ni és nacional.

-No podem acceptar tampoc que a l'entrada al terme municipal pel camí de la Comuna n'hi hagi un altre que digui "Término Municipal de Lloret".

-No podem acceptar que els anuncis i avisos escrits de l'Ajuntament no es facin sempre en català.

-No podem acceptar tampoc que de vora el portal de la "pescateria" hi hagi una làpida mortuòria que ens recordi a un general (q.e.G.d.) de ingrata memòria.

No acceptem això i algunes altres coses que no mencionam per a no indigestar.

Malgrat tot, tornam felicitar a l'Ajuntament per la seva actuació i li donam un plaç de temps prudencial per donar resposta efectiva a aquests temes.

Si no, tornarem a l'atac.

G.A.L.L.

ENTREVISTA:

EL Sr. BISBE

Què s'enten per terrorisme- no he estudiat profundament aquesta definició i voldria insistir que aquesta conversa és molt informal- però jo entenc per terrorisme, l'acció violenta de grups que jutgen sobre els bens dels altres i executen sentències sobre fets i vides d'altres. El terrorisme a cada part és distint segons les circumstàncies històriques en les quals s'inscriu.

Respecte de la crisi econòmica, en general, l'actitud de l'Església és el d'elegir el que pugui tenir alguna capacitat o possibilitat de frontar aquesta crisi; bé poders públics, econòmics, científics, esfortçant-se a resoldre posant particularíssim esment amb allò que és el més doloros de la crisi econòmica, que és l'atur i les conseqüències que reporta així com urgir a tots els cristians a un esforç d'austeritat que tots hem de fer perquè efectivament podem sortir d'una situació que està creant cada vegada més víctimes i que pot ésser molt bé arribi a plantejar una situació de vertadera fam, fam material, fam real per moltes famílies a no tardar molt. Tal vegada a Espanya la situació és molt més greu perquè aquesta fortíssima crisi ha coincidit amb un període de transició, per tant, amb un període d'instabilitat legislativa, de lleis antiquades que encara estan en funcionament, de noves lleis que es publiquen i que resulta molt difícil aplicar-les, de noves Institucions que encara no estan en rotatge, d'a trassos crònics com són, per exemple, la investigació científica, i d'altres. A Espanya la situació de canvi socio-polític i la situació de

crisi econòmica s'han influït mútuament i mútuament han agreujat els seus problemes. Per tant, l'Església no pot donar fórmules per resoldre la crisi econòmica; no és cosa de l'Església, excedeix del seu àmbit i del seu camp. Però certament urgeix d'alguna manera que siguin els interessats els qui hi posin remei i, l'Església, per la seva part, voldria ajudar amb el possible, tal vegada en funcions de suplència com ja està fent amb la gent marginada i més copejada per aquesta crisi.

Per últim, entorn a la situació general d'Espanya, l'Església voldria tenir l'actitud que defineix molt cuidadosament i amplament en un document que ja és antic del Concili Vaticà II, que és de plena actualitat, com és la Constitució "GAUDIUM ET SPES" (Goig i Esperança) amb la qual el Concili Vaticà II defineix quina té que ésser la figura, la funció i la missió de l'Església dintre del món, subrajant que l'Església ha de respectar l'autonomia dels poders públics i temporals i del món temporal, ésser summament respectuosa amb aquesta autonomia; l'Església no ha de voler que el món temporal funcioni al dictat que ella pot imposar i toca reconèixer que dins la societat hi ha gent creient i no creient i que a les mateixes institucions del món socio-temporal hi ha unes lleis, unes dinàmiques i una autonomia pròpies que l'Església ha de respectar. Però, al mateix temps que respecta aquesta autonomia i que diu que els polítics fassin política - l'Església no té perquè haver de fer política - diu, també que els cristians han de fer política i han d'estar actius i intervenir en consciència en la política no com a cos d'Església sinó d'un món que és de tots.

(CONTINUARA)

PÀGINA D'HUMOR

Un senyor va a aparcar el seu cotxe en el centre de Madrid però el guàrdia municipal li diu:

-Avui no se pot aparcar aquí, perquè ve el ministre de visita i...

-És igual -contesta el senyor-, tenc segur anti-robatori.

* *

Idi Amin va en avió. Se li acosta una assistenta de l'avió i li demana:

-Té fam? Vol alguna cosa de menjar?

L'ex-president ugandès la mira i li demana:

-Doncs..., tal vegada sí. Fagi el favor de dur-me la llista de passatgers.

* *

Un avió en viatge diplomàtic, amb 3 ministres, sobrevolava Andalusia.

Un d'ells diu:

-Si jo deixàs caure un billet de mil pessetes, feria feliç a un espanyol.

Un altre d'ells diu:

-Doncs jo deixaria caure 2 billets de 500 pessetes i feria feliç a dos espanyols.

I diu el tercer:

-Doncs jo deixaria caure 10 billets de 100 pessetes, gastaria els mateixos doblers i feria feliç a 10 espanyols.

Amb això el pilot de l'avió que els anava escoltant comenta:

-Doncs jo deixaria caure als tres i així feria feliç a 36 milions d'espanyols!

* *

Un espanyol que acaba d'arribar al cel veu rellotges de tot el món penjats per les parets, i cada un marcant una hora diferent. Aleshores demana:

-Per què cada rellotge marca una hora distinta?

-Cada rellotge representa el govern d'un país. I cada vegada que el govern diu una mentida, el rellotge avança cinc minuts.

Aleshores l'espanyol torna demanar:

-I a on està el rellotge d'Espanya?

I Déu li contesta:

-El tenc a la meua habitació, me ser veix de ventilador.

* *

El rei reb a un vassall:

-VASSALL: Majestat, els ciutadans me manen a defensar els seus drets.

-REI: Continua.

-VASSALL: Deman llibertat o mort.

-REI: I per què t'han escollit a tu?

-VASSALL: Perquè tenc la pesta.

Un negre està xerrant amb Déu.

NEGRE: -Senyor, per què tenc el pèl tan arrissat i curt, i no com els blancs, gran i flàccid?

SENYOR: -Per a que a la selva no se t'enredi amb les branques.

NEGRE: -Ah...! I per què tenc la pell tan negra i no blanca?

SENYOR: -Perquè el sol tan fort de la selva no te cremi i el puguis soportar millor.

NEGRE: Ah...! I per què tenc aquest olor en el cos i no com els blancs que no fan olor?

SENYOR: -Per a que no se t'aferrin els insectes de la selva i te piquin.

NEGRE: -Ah...! Aleshores, Senyor. Què punyetes faig jo a Xicago?

* *

El professor mana com a tema de redacció: "Si jo fos director d'una companyia". Aleshores, tots els alumnes se posen a escriure. Tots menys en Pep Posteta. Aleshores el professor diu:

-Pep, per què no comences la redacció?

-Estic esperant a que arribi la meua secretària.

* *

A Alabama troben el cadàver d'un negre amb 73 impactes de bala en el cos. Arriba el sheriff, observa el mort i diu impressionat:

-És el suïcidi més cruel que he vist en la meua vida.

* *

Arriba un negre a la universitat per matricularse en Filosofia, i li demanen:

-I bé, Quina branca eligeix vostès?

I diu el negre enfadat:

-Escolti!, jo vull estudiar a un aula com tot el món!

* *

En el despatx del dentista, una senyora amb la boca oberta i el dentista que l'examina.

-Remil llamps, senyora, quina boca més gran, quina boca més gran.

-Ja està bé que la tenguí gran, però no fa falta que ho repetesqui.

-Si no ho repetesco. És l'eco..

★ ★ ★

L'edició d'aquest butlletí ha rebut l'ajuda de:

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"